

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:26
מוצש"ק.....5:57
סוף זמן ק"ש.....9:05
שיעורים כסדרן
בבלי.....בכורות נ"ד
ירושלמי.....סוכה י"ד
תוספתא.....אהלות פרק ז'

גליון מספר 12

פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת תשע"ב לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ בעם ~

אן אינטערעסאנטע מעשה האט פאסירט ביים הייליגן בעל שם טוב זי"ע, וואס מען זעהט פון דעם די הארבקייט פון די שלעכטע מדה פון פעס.

ווי באקאנט האבן די אידן אין יענע צייט אסאך געליטן פון די שלעכטע פריצים, ווען א איד האט געדונגען אן ארענדע פון א פריץ, אויב דער איד האט נישט געהאט צו באצאלן צייטליך די רענט, האט דער פריץ אריינגעווארפן דעם איד מיט זיין גאנצע פאמיליע אין תפיסה גרוב אריין, און ער האט נישט געזעהן די שיינ פון די זון ביז מען האט נישט באצאלט פארן פריץ דאס געלט.

דער הייליגער בעל שם טוב פלעגט עוסק זיין אין די גרויסע מצוה פון "פדיון שבויים", ווען ער האט געהערט אז א איד זיצט אין תפיסה, האט ער געטוהן אלע פעולות אים ארויסצונעמען ווי שנעלער.

איינמאל האט פאסירט אז דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע האט געהערט אז א געוויסער איד אן ארענדאר, זיצט שוין אפאר חדשים אין תפיסה, ווייל ער האט נישט באצאלט די רענט פארן פריץ.

דער בעל שם טוב האט גלייך צאמגעשטעלט דאס געלט וואס האט זיך אויסגעפעלט, און געשיקט א תלמיד ער זאל גיין אויסלייזן דעם איד פון תפיסה.

דער תלמיד איז גלייך אריבערגעפארן, און אויסגעלייזט דעם איד, און אים געברענגט צוזאמען מיט זיין ווייב און קינדער צום הייליגן בעל שם טוב.

דער הייליגער בעל שם טוב האט זיך זייער געפריידט צו זיי, אז דער אייבערשטער האט אים מרבה מיט אזא געוואלדיגע מצוה פון "פדיון שבויים", און ער האט געבעטן פונעם ארענדאר: "דו האסט דאך גארנישט

המשך בדף ב

פרשת השבוע

נישם את אפרים לפני מנשה, ועקב אבינו האט געלייגט זיין רעכטע האנט צו בענמשן קודם אפרים, און ווען יוסף האט אים אויפגעמערקט, אז מנשה איז דער עלטערער, דער בכור, האט אים יעקב אבינו געענטפערט: "איך ווייס אויך פון דעם, אבער פון דעם וועגן וויל איך קודם בענמשן אפרים.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מקביר, לויט ווי מען זעהט פון הייליגן רבי'ן (לקושי מהר"ן חלק א' סימן צ"ו) אז עס איז דא צוויי זאכן ביים דיגען דעם אייבערשטן, פון איין זייט "סוד מרע" דארף מען אנטעקגיין פון שלעכט'ם, נישט מוהן קיין עבירות, און פון די אנדערע זייט "נעשה טוב" מען דארף מוהן גוט'ם, מען דארף מוהן אסאך מצות און מעשים טובים.

און דאס איז מרובז אין די געמען פון יוסף'ס קינדער, "מנשה" איז א לשון פון "פארנעמן" ווי עס שטייט אין פסוק (בראשית מא, נא) כי נשני אלהים את כל עמלי, דאס גייט ארויף אז מען דארף פארנעמן פון די שלעכט'ם, מען דארף אויפהערן צו מוהן שלעכט'ם, און "אפרים" איז א לשון פון "פארמערן", דאס מיינט אז מען דארף פארמערן צו מוהן אסאך מצות און מעשים טובים.

ביידע זאכן דארף מען האבן, אבער עס איז געווען חילוקי דעות צווישן די הייליגע צדיקים, וועלכעס עס קומט פריער, די בעלי מוסר האבן געהאלטן אז קודם קומט "סוד מרע", צום ערשט דארף מען זיך אפשאקלען פון אלעם שלעכט'ם, און הערשט דערנאך קען מען זיך געמען צו מוהן גוט'ם.

ווידער די תלמידי בעל-שם-טוב הקדוש האבן געהאלטן פארקערט, אויב וועט מען קודם זיך געמען נאר צום סוד מרע, מען וועט נאר ארבעטן זיך אויסצוארבעטן אינגאנצן, וועט דאס געמען צו לאנג, און מען קיינמאל נישט אנקומען צום "נעשה טוב", דערפאר דארף מען צום ערשט זעהן אריינצובאפן וואס מער גומע זאכן, נאך א מצוה, נאך א גומע זאך, און די פת פון די הייליגע מצות וועט שוין העלפן, אז מען זאל אויפהערן צו מוהן שלעכט'ם.

אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט אמאל פאר איינעם (תו מהר"ן סימן תמ"ו) וואס האט זיך אפגעערעדט אז עס גייט אים זייער שווער אין עבודת ה', האט אים דער רבי געזאגט: "דו זעה צו מוהן אסאך גוט'ם, אסאך מצות, די גוט'ם וועט בלייבן, און די שלעכט'ם וועט ממילא אוועק פאלן.

דאס איז פשט אין פסוק, יוסף וואס ער איז בייגעשטאנען די שווערע נסיונות אין מצרים, האט געהאלטן אז מען זיך קודם אנשטרענגען צו אנטעקגיין פון די שלעכט'ם, און דערפאר האט ער געלייגט מנשה אויף די רעכטע זייט, ווידער

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבֻעַ

שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא"ש

יַעֲקֹב אָבִינוּ הָאֵם דַּאָךְ אַפְעַר גְּעוּוּאָוִסְטָא אִז עִם קוֹמְטָא אַ שְׁווערע בִּיטְרעַר גְּלוּת, מִיט אַסאַךְ שְׁווערע נְסִיוֹנוֹת, הָאֵם עַר גְּעִלְיִגְט אַפְרִים אוֹיף דִי רַעֲכֻמֶּע זײַט, צו ווײַזן אַז דִי פֿעקסְטע וועג איז, אַרײַנצוזאַפֿן ווי מַעַר גוּמ'ס מְעַן קַעַן, און דִי שְׁלעכְט'ס וועט שוין מְמִילָא אַוועק פֿאַלן.

(תוך הפחל ליל שבת קודש יחי תשס"ה)

***

אַרוֹר אַפֶּס בִּי עוֹ, וְעִבְרַתְם בִּי קִשְׁתָּהּ, יַעֲקֹב אָבִינוּ הָאֵם גְּעִשְׂאֲלֵטְן דִי מִדָּה פֿון פֿעס פֿון שְׁמַעוֹן און לֵוִי, און עַר הָאֵם גְּעוּוּאָוִסְטָא אַחֲלָקֶם בִּיעֲקֹב וְאִפְיָצִים בִּישְׂרָאֵל, אִיךְ וועל זײ צוּשְׁפֿרײַטן צווישן דִי אִיךְ.

זאַגט רש"י, אויף שְׁמַעוֹן הָאֵם עַר גְּעוּוּאָוִסְטָא אִז ווי וועלן זײן מְלַמְדִים, סוֹפְרִים און אַרײַמְעִלִיט, און אזוי וועלן זײ אַרוּמְגַיִן צווישן דִי אִיךְ, און שְׁכַם לֵוִי וועט מוֹזֵן אַרוּמְגַיִן צוּאָמְקֶעמֶען תְּרוּמוֹת און מַעֲשָׂרוֹת פֿון דִי פֿעלְדֶּר.

מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט'א אִז מִסְבִּיר לױט ווי דער הייליגער רבי זאַגט (ליקוטי מוֹהֲר"ו חֵלֶק א' סִימָן ס"ח) אַז ווען אַ מְעַנְטֵשׁ ווערט אין פֿעס, פֿאַרלירט עַר דוּרְךְ דַּעַם זײן גַּעֲלֵט, ווייל בִּידַע זאַבן, סײ פֿעס און סײ גַּעֲלֵט קוֹמֶען פֿון דִי זַעֲלֶבַע פֿלאַיִן, און דַּעֲרַפֿאַר ווען דער יֶצֶר הַרַע זַעֲהַט אַז עִם דַּאָרְף קוֹמֶען אַ שְׁפַע פֿון גַּעֲלֵט פֿאַרן מְעַנְטֵשׁ, שְׁמַעֲלֵט עַר אִים אונְטֶער אַ נְסִיוֹן פֿון פֿעס, און ווען דער מְעַנְטֵשׁ פֿאַלט דוּרְךְ, און עַר רַעַגְט זיך אויף, פֿאַרלירט עַר דוּרְךְ דַּעַם דַּאָס גַּעֲלֵט.

דַּאָס אִז פֿשֵׁט און פֿסוק, אַרוֹר אַפֶּס בִּי עוֹ, וְעִבְרַתְם בִּי קִשְׁתָּהּ, ווייל זײ האָבן גַּעֲהָאֵט דִי מִדָּה פֿון פֿעס, דַּעֲרַפֿאַר, אַחֲלָקֶם בִּיעֲקֹב וְאִפְיָצִים בִּישְׂרָאֵל, זַעֲנֵן זײ גַּעווען אַרײַמְעִלִיט.

דַּעֲרַפֿאַר דַּאָרְף מְעַן אַסאַךְ פֿעמֶן דַּעַם אַיִפֿעֲרֶשְׁמֵן, אַז מְעַן זַאל זיך קײַנמַאל נִישֵׁט אויפֿרַעַגן.

(ואת התורה יחי ח')

***

מֵאֲשֶׁר שִׁמְנָה לַחֲמוֹ, עִם ווערט גַּעֲפֿרַעַנְט (מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיחוֹת) דַּאָס אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב זִצְט עַל פֿתּוֹחַ שֵׁל גִּיהֲנוֹם און ווען אַ מְעַנְטֵשׁ הָאֵם גַּעֲלַעֲרֶנְט אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת לְאֹזֵט עַר אִים נִישֵׁט אַרײַן גַּיִן און גִּיהֲנוֹם, עַר זאַגט ווי דער מְעַנְטֵשׁ פֿאַלאַנגט צו מִיר, און דער הייליגער חיד"א ז"ל בְּרַעַנְט (פֿני נוד יחי) אַז דַּאָס אִז מִרְכּוּז און פֿסוק "מֵאֲשֶׁר שִׁמְנָה לַחֲמוֹ" שְׁמַנָּה אִז דִי אוֹתוֹת מִשְׁנָה, אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב אִז מְמוּנָה אויף דער וואָס עַר לַעֲרַגְט מִשְׁנִיּוֹת.

אִיפֿעֲרַדַּעַם אויב דו ווילסט זיך אַרויסרײַסן פֿון דִי טוּמְאַה וואָס דו בִּיסְט אַרײַנגַעפֿאַלן אין דַּעַם, זַאלְסְטוּ זַעַן צו זאַגן ווייַער אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת פֿסֶדֶרן בִּיִּקְא, און זַאלְסְט עַנְדִּיגן אַ פֿרָק נַאָךְ אַ פֿרָק, אַ מִסְכָּת נַאָךְ אַ מִסְכָּת, בִּזוּ דו וועסט עַנְדִּיגן שְׁשֵׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, דַּאָן זַאלְסְטוּ אַנְהוּיבֵן נַאָכְאַמַאל, און אזוי זַאלְסְטוּ סוּן בײַן גַּאָנְץ לַעֲבֹן, לַעֲרַנֵן אַסאַךְ אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת, וואָרום דִי חו"ל זאַגן (סִנְהֶרֶן מִב) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֵׁל תּוֹרָה? בְּמִי שְׁנִישׁ בְּיָדוֹ חִבְלוֹת שֵׁל מִשְׁנָה; דער וואָס לַעֲרַגְט אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת דער אִז זױך אַרײַנצוגײַן מִיף מִיף אין דִי תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; וויִדַּעֲרוּם זאַגן דִי חו"ל (בְּכַא מִצֵּא א. וְלַעֲלוֹם הָיוּ רַץ לְמִשְׁנָה יוֹתֵר מִן גְּמָרָא; זַאלְסְט שְׁמַעַנְדִּיג לויפֿן צו דִי מִשְׁנִיּוֹת מַעַר ווי צו דִי גְמָרָא; וואָרום אַז אַ מְעַנְטֵשׁ לַעֲרַגְט אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת, עֲפֻמֵּת זיך אִים דער קאַפּ עַר זַאל קַענען פֿאַרשְׁטײַן נַאָכְדַּעַם דִי גְמָרָא.

און אויפֿערדַּעַם דוּרְכְּדַּעַם וואָס מְעַן לַעֲרַגְט מִשְׁנִיּוֹת אִז מְעַן מַקְרַב דִי גַּאֲוִלָּה, ווי דִי חו"ל זאַגן (וַקְרָא כִּפָּה פֿרָשָׁה ו' סִימָן ג') אִז כָּל הַגְּלוּיּוֹת הַלְלוּ מִתְכַּנְסוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנִיּוֹת; אִיפֿעֲרַדַּעַם זַאלְסְטוּ לַעֲרַנֵן ווייַער אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת, אִפֿילוּ דַּעַם זאַגן מִשְׁנִיּוֹת אִז מְטַהֵר אֶת הַנְּפֶשׁ.

(אֲשֶׁר פֿתּחַל בְּאִידִישׁ חֵלֶק א' מִקְתָּב כ"א)

שְׁבַת קֹדֶשׁ בײַ דִי סַעוּדָה הָאֵם דער הייליגער בעל שֵׁם טוֹב גַּעזאַגט תּוֹרָה, און עַר הָאֵם אַרוּמְגַעֲרַעֲדֵט פֿון דַּעַם עַנְזֵן ווי דער יֶצֶר הַרַע כַּאפֿט זיך אַרײַן אִפֿילוּ בײַ אַז עַרלִיכער אִיד, און עַר פֿרױבִּירט אִים מְכַשִּׁיל צו זײן מִיט עִבְרִיּוֹת, און נַאָךְ מַעַר פֿרױבִּירט עַר מְכַשִּׁיל צו זײן אַז עַרלִיכער אִיד, מִיט דִי שְׁלעכְטֶע מִדָּה פֿון "פֿעס", און דער יֶצֶר הַרַע ווערט זײַער פֿרײַליך ווען עַר קַעַן אויפֿרַעַגן אַ אִיד, דַּאָס בײַ אִים דער גַּרַעסְטער גַּעוּוּיִגְס. אִינְמִיטֵן דִי תּוֹרָה, הָאֵם זיך דער בעל שֵׁם טוֹב גַּעגֶעבֵן אַ שְׁטַעל אַפ, און גַּעפֿרַעַגְט דַּעַם אַרַעַנְדַּאר: "וואָס הַעֲרַט זיך עֲפֶסֶס גַּיַעַס?" דער אַרַעַנְדַּאר הָאֵם זיך פֿאַרוואַונְדֶּרְט און גַּעזאַגט: "רַבִּי, דִי לַעֲצֻטֶע פֿאַר חֲדָשִׁים בִּין אִין גַּעווען אַיִנגַעשְׁפֿאַרט אִין אַ טוֹנְקַעֲלַע תְּפִיסָה, פֿון ווי זַאל אִיךְ הַעֲרֹן גַּיַעַס?" דער בעל שֵׁם טוֹב הָאֵם אִים אַיִבעֲרַעפֿרַעַגְט: "דַּאָס מײַן אִיךְ טַאָקַע, וואָס אִז גַּעווען עֲפֶסֶס גַּיַעַס דַּאָרט אִין תְּפִיסָה, וואָס הָאֵסְטוּ גַּעֲהַעֲרַט דַּאָרט?" דער אַרַעַנְדַּאר הָאֵם גַּעעֲנְטֶפֶּרְט: "אִיךְ הָאָב נַאָר גַּעזַעֲהֵן דִי פִּינְסְטֶערַע ווענט פּוֹנְעַם גְּרוּב, מְעַן הָאֵם מִיר יַעֲדֵן טַאָג אַראַפֿגַּעֲלַאזְט אַבִּיסֵל עֶסֶן מִיט אַ שְׁטְרִיק, פֿון ווי זַאל אִיךְ הַעֲרֹן גַּיַעַס?"

דער בעל שֵׁם טוֹב הָאֵם אִים ווייַטער גַּעפֿרַעַגְט: "אַבְעַר דוּ הָאֵסְט נִישֵׁט גַּעֲהַעֲרַט עֲפֶסֶס קוֹלוֹת דַּאָרט אִין גְּרוּב?" דַּעמַאלְט'ס הָאֵם עַר זיך שוין דַּעֲרַמַאנְט און גַּעזאַגט: "יָא רַבִּי, אַ גַּאנְצַע וואָךְ פֿלַעג אִיךְ הַעֲרֹן אַ קוֹל וואָס וויינט זײַער שְׁטאַרַק, און יַעֲדֵן עַרְב שְׁבַת נַאָנט צוּם זְמַן הָאָב אִיךְ גַּעֲהַעֲרַט אַז דער קוֹל לַאכֵּט זײַער שְׁטאַרַק".

דער בעל שֵׁם טוֹב הָאֵם אִים ווייַטער גַּעפֿרַעַגְט: "און וואָס הָאֵסְטוּ גַּעֲהַעֲרַט דִי לַעֲצֻטֶע וואָךְ פֿאַר דוּ בִּיזְט אַרויסִקֶעקוֹמֶען פֿון תְּפִיסָה?" דער אַרַעַנְדַּאר הָאֵם גַּעעֲנְטֶפֶּרְט: "דִי לַעֲצֻטֶע וואָךְ הָאָב אִיךְ גַּעֲהַעֲרַט אַ גַּאנְצַע וואָךְ נַאָר אַ גְּרוּסֶע גַּעוּוּיִן, מִיט קוֹלֵי קוֹלוֹת, און עַרְב שְׁבַת פֿאַרן זְמַן הָאָב אִיךְ גַּעֲהַעֲרַט נַאָר אַ גְּרוּסֵי גַּעֲלַעֲכְטֶער, אַסאַךְ מַעַר ווי אַ יַעֲדַע וואָךְ" דער בעל שֵׁם טוֹב הָאֵם אִים ווייַטער גַּעפֿרַעַגְט: "און דו ווייַסט וואָס דַּאָס הָאֵם גַּעמײַנט?" הָאֵם עַר גַּעעֲנְטֶפֶּרְט: "פֿון ווי זַאל אִיךְ וויסן? אִיךְ ווייס נַאָר אַז אִיךְ הָאָב גַּעצִיטֶערט מִיט גְּרוּסֵי שְׁרַעַק".

דער בעל שֵׁם טוֹב הָאֵם זיך אַנְגַּעֲרױפֿן פֿאַר זײַנע תְּלַמִּידִים, וואָס זַענען גַּעזִיצֵן און זיך גַּעוואַונְדֶּרְט אויף דִי מַעֲשָׂה, און זײ גַּעזאַגט: "אִיךְ וועל עַנֵּק מִסְבִּיר זײַן דִי גַּאנְצַע מַעֲשָׂה וואָס דַּאָ הָאֵם פֿאַסִירט" דַּאָרט אין דַּעַם תְּפִיסָה גְּרוּב גַּעפִּינְען זיך שְׁדִים און קְלִיפּוֹת, און עַס אִז דַּאָ אַ צִדִּיק אַ גְּרוּסֶער עוֹבֵד ה', עַר עַסְט נִישֵׁט גַּאָרְנִישֵׁט אַ גַּאנְצַע וואָךְ, עַר אִז מִיחַד יְחוּדִים, און עַר אִז זײַער דְּבוּק צוּם אַיִבעֲרַשְׁטֵן, און דַּעֲרַפֿאַר ווייַנען דִי קְלִיפּוֹת אַ גַּאנְצַע וואָךְ זײַער שְׁטאַרַק, ווייל פֿון דִי עִבּוּדוֹת פֿון דַּעַם צִדִּיק, פֿאַרְבֿרַעַנט עַר אַלַע קְלִיפּוֹת.

אַבְעַר ווען עַס קוֹמְט עַרְב שְׁבַת, און דער צִדִּיק גַּרִיט

שיחות מוהרא"ש

"שיחות וסיפורים"

דער רבי זאגט (שיחות תר"ן סימן ע"א) אויף דעם וואס עס שטייט אין זוהר הקדוש אז אויף די הארבע עבירה פון "פגם הברית" העלפט נישט קיין תשובה.

האט דער רבי געזאגט אויף דעם, אז עס איז נישט אזוי, נאר אויף אלעם העלפט תשובה, אפילו אויב מען האט עובר געווען אסאך מאל אויף די הארבעטע עבירות, קען מען נאך אלץ תשובה טוהן, אזוי ווי עס שטייט אין אלע הייליגע ספרים.

און קיינער פארשטייט נישט די פשט אין דעם זעהר הקדוש, נאר דער רבי אליינס פארשטייט פשט אין דעם.

רבי נתן איז דאס מסביר (ליקוטי תלכות תלכות תפלין ה"ד אות ד') ווי אזוי קען עס טאקע זיין? אז דער זוהר הקדוש זאגט אז עס העלפט נישט קיין תשובה, ווי אזוי קענען די הייליגע ספרים זאגן אז עס מען קען נאך תשובה טוהן?

נאר דער אמת איז אז יעדער איד קען זיכער תשובה טוהן, נישט קיין חילוק וואס ער האט אלץ אפגעטוהן, נאר איינער וואס האט עובר געווען אויף גאר הארבע עבירות, מוז דורך גיין דען נסיון, אז ער זאל הערן אז עס העלפט אים שוין נישט קיין תשובה.

אויב האט ער נישט קיין שכל, גיבט ער אויף, און ער טוט טאקע נישט קיין תשובה, אויב אבער האט ער שכל, גיבט ער נישט אויף, נאר ער קומט נאך אלץ צוריק צום אייבערשטן, און ער בעה"ט איבער דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער הערט אים זיכער אויס און נעמט אים צוריק, און איז אים אנדאזי מחיל אויף וואס ער האט אלץ געטוהן.

***

דער רבי זאגט אז עס זענען דא טייערע ווערטער וואס קומט ארויס פון א איד, נאר ווען ער איז שטארק געדורקט און צומישט.

דערפאר מאכט דער אייבערשטער צוקמאל, אז א איד מוטשעט זיך זייער אויף פרנסה, און ער איז זייער

המשך בדף ד

זיך אן א גלעזל ווארימע מילך, אויסצופאסטן פארן זמן, נישט אריינצוגיין אינעם שבת פאסטנדיג, און דעמאלט'ס מאכן שוין די קליפות אז די מילך זאל זיך אויסגיסקן, און דער צדיק ווערט זייער אויפגערעגט פון דעם, און אלע קליפות קומען צוריק צו אים, און דערפאר לאכן זיי אים אויס.

דער צדיק האט אנגעהויבן צו באמערקן אז עפעס גייט דא פאר, יעדע וואך גיסט זיך נאכאמאל אויס די מילך אויף אן אנדערע וועג, האט ער זיך איין וואך זייער אנגעשטרענגט און ער האט מיחד געווען נייע יחודים, און ער האט געלערנט און געדאוונט א גאנצע וואך.

ערב שבת האט ער ווייטער אנגעגרייט א גלעזל ווארימע מילך, אבער יעצט האט ער עס איינגעשפארט אין זיין פערזענליכע שאנק, ווי ער האט געהאלטן זיינע געשריבענע חידושי תורה, וואס נאר ער האט געהאט דעם שליסל דערצו, אז קיינער זאל נישט קענען צוקומען צו דעם, אזוי וועט עס זיך נישט אויסגיסקן.

די קליפות האבן זיך זייער דערשראקן פון דעם, ווייל זיי האבן געזעהן אז די וואך וועט ער עס שוין מאכן, ער וועט זיך נישט אויפירעגן, און דערפאר האבן זיי מער געוויינט יענע וואך.

פאר שבת האט זיך אפגעשטעלט ביי זיין הויז א גוי, וואס האט פארקויפט האלץ פאר זייער א ביליגע פרייז, די רעבעצין איז געקומען צו לויפן צו איר מאן און געזאגט: "עס איז דא יעצט געקומען א גוי מיט זייער ביליגע האלץ, גיב מיר שוין געלט צו קויפן די האלץ, אזא מציאה מאכט זיך נישט יעדן טאג!" ער האט גלייך געגעבן פאר זיין ווייב די שליסלעך צו זיין שאנק, אז זי זאל נעמען פון דארט געלט, ווען זיין ווייב האט געעפנט די שאנק, האט זיך אויסגעגאסן די גלעזל מילך אויף די טייערע חידושי תורה וואס ער האט געהאט געשריבן...

ווען ער האט דאס געזעהן, האט ער זיך זייער שטארק אויפגערעגט, און ער האט אנגעהויבן צו שרייען אויף זיין ווייב: "וואס דארף איד די גאנצע האלץ?! זאל ער זיך גיין מיט די ביליגע האלץ?" און אזוי ווי ער איז אריין אין אזא גרויסע פעס, זענען די קליפות צוריק געקומען צו אים, און דערפאר האבן די קליפות זייער שטארק געלאכט.

ווען דער בעל שם טוב האט געענדיגט דערציילן די מעשה, איז איינער פון די תלמידים וואס זענען געזיצן ביים טיש צאמגעפאלן און גע'חלש'ט, ווען מען האט אים דערמונטערט האט ער זייער שטארק געוויינט, און יעדער האט פארשטאנען אז ער איז געווען דער צדיק פון וועם דער בעל שם טוב האט גערעדט.

זעהט מען פון די מעשה ווי שטארק מען דארף אכטונג געבן נישט צו ווערן אין פעס, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך קיינמאל נישט אויפירעגן.

און ספעציעל ערב שבת, וואס דעמאלט'ס פארלייגט זיך דער יצר הרע מער, צו מכשיל זיין א מענטש מיט פעס, ווי די גמרא דערציילט (גיטין נב.) אז עס איז געווען א משפחה וואס מען פלעגט זיך דארט זייער קריגן יעדן ערב שבת, איינמאל האט זיך דער הייליגער תנא רבי מאיר זיך אריינגעזעצט ביי זיי אינדערהיים, און ווי פארשטייט זיך האבן זיי זיך נישט געקריגט פאר רבי מאיר, אזוי האט ער געטוהן דריי וואכן, און דעמאלט'ס האט ער געהערט א קול וואס זאגט: "ווי איז מיר, אז רבי מאיר האט מיר ארויסגעטראגן פון דעם הויז", דאס איז געווען דער ס"מ, וואס פלעגט מאכן מחלוקת יעדע וואך ערב שבת ביי יענע משפחה, און רבי מאיר האט אים ארויסגעטראגן.

מוהרא"ש שליט"א זאגט אז די מדה פון פעס איז א פשוטע שגעון וואס כאפט אן דעם מענטש, און דאס הרג'ט אינגאנצן אפ א מענטש'ס לעבן, ווי מען קען זעהן אויף א מענטש וואס ווערט נערועז פון יעדע זאך, יעדע קלייניקייט דערנערווירט אים, אזא מענטש האט נישט קיין נארמאלע לעבן, און דערפאר ווער עס וויל זיין אן ערליכער איד, זאל שטענדיג אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך אפלאזן פון די שלעכטע מדה, און זיין א רוהיגע געלאסענע מענטש, אייביג זיין נאר פרייליך און זיך קיינמאל נישט אויפירעגן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ב' ערך פעס)

מוסדות היכל הקודש ברסלב

בגישאות כ"ק מנח מוהרא"ש שליט"א
27 Skillman St.

בעהש"ת

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

מיר וואונמשן א הארציגן מול מוב פאר

כ"ק מנח מוהרא"ש שליט"א

צו די שמחת בר מצוה פון אן אייניקל

הבחור החשוב נחמן נתן נ"י

בן מו"ה משה אסמירייכער שליט"א הרב"ן

עוד ינומן בשיבה דשנים ורעננים יהיו

כעתיד

מוסדות היכל הקודש וויליאמסבורג

בית המדרש "היכל הקודש"	ישיבה "תפארת התורה"	תלמוד תורה "היכל הקודש"	בית חנוך לבנות "בית פינא"
---------------------------	------------------------	----------------------------	------------------------------

שיחות וסיפורים

גערדוקט וועגן דעם, און דעמאלטס קומען ארויס די טייערע דיבורים און דאס איז א טובה פאר די וועלט. און דערפאר ווען א איד איז גערדוקט אין פרנסה, איז די איינציגסטע עצה ער זאל קומען צום אייבערשטן, און אים אלעס דערציילן, און דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן.

(שיחות הר"ן סימן י"ג)

***

איינער האט זיך אפגערעדט פארן רבי'ן אז ער האט נישט קיין נארמאלע פלאץ צו לערנען און דאווענען און דינען דעם אייבערשטן, ווייל ער האט א קליינע דירה, און ער פארקויפט בראנפן פאר גוים, און די גוים זיצן דארט אפ און שיפורן, און דאס שטערט אים זייער שטארק, און ער קען נישט אזוי דינען דעם אייבערשטן.

האט אים דער רבי געענטפערט: "ווען דער אייבערשטער וואלט געוואוסט אז דיין עבודת ה' ווענדט זיך אין דעם, וואלט ער דיר נישט אריינגעלייגט אין דעם מצב, יעצט אז איך זעה אז דו ביזט נא אין דעם מצב איז א סימן אז דער אייבערשטער וויל אז דו זאלסט אים דינען אויף אזא וועג".

(חיי מוה"ר סימן תקפ"ח)

***

עס ווערט געברענגט אין ספר "אגלה שלוחה" (פרשת יתרו) איך האב געהערט פון דעם הייליגן צדיק רבי יצחק אייזיק פון זידיטשוב זי"ע, וואס ער האט געהערט נאכזאגן פון הייליגן רבי, רבי אלימלך פון ליזענסק זי"ע, וואס ער האט דערציילט דאס איינמאל איז ער איינגעשטאנען אין אן אקסניה, און ער האט געהערט ווי דער בעל אקסניה זאגט פאר זיין ווייב "וויילאנג נאך וועלן מיר עסן נאר קאשע? לאמיר שוין עסן אמאל לאקשן".

ווי דער הייליגער רבי, רבי אלימלך זי"ע האט דאס געהערט איז ער זייער נתלהב געווארן, און אזוי ווי דער גרף פון צדיקים וואס פון יעדע זאך מאכן זיי תורה, האט ער דאס פארציילט פאר זיינע הייליגע תלמידים, אז ער האט פארשטאנען פון די ווערטער "וויילאנג נאך וועלן מיר עסן נאר קאשע", דאס הייסט וויילאנג וועלן מיר נאך האבן קשיות אויפן בורא פל עולם, און דאס וועלן מיר עסן... "לאמיר שוין עסן אמאל לאקשן" דאס הייסט לא-קשיא, מען זאל שוין נישט האבן קיין קשיות אויפן בורא פל עולם, און דאס וועלן מיר עסן...

(אשר בנחל באידיש חלק א' מקטב רס"א)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

שיינע שבע ברכות פארעקומען אין ישיבה

פארגאנגענעס מאנטאג איז פארגעקומען א שיינע שבע ברכות אין ישיבה פארן חשובן תלמיד הישיבה החתן יצחק אהרן וויינבערג נ"י.

אין צוגאב צו די בחורים פון ישיבה, זענען זיך אויך צאמגעקומען אלע אברכים יוצאי ישיבתנו הק', עס איז געווען אן הערליכער כינוס, אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו.

א רייכע סעודה איז סערווירט געווארן, יעדער האט זיך צוגעהערט מיט שפאנונג צו די פערל ווערטער פונעם ראש ישיבה שליט"א, וועלכער האט אראפגעלייגט אז דער חתן איז א סימבאל פון די ישיבה, ווען ער האט אליין בחור זיך נישט געלאזט נארן, נאר אויסגעניצט די בחורישע יארן מיט תורה און תפלה און עבודת ה', לויט ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט, און דאס וועט זיכער באגלייטן צום גוטן זיין גאנץ לעבן.

אויך זענען געהערט געווארן טרעפליכע דיבורים פון די מחותנים שליט"א, וועלכע האבן ארויסגעברענגט זייער באגייסטערונג פון די ישיבה, ווי מען זעהט שטענדיג א שמייכל אויף די בחורים, וואס קומט נאר פון אן אינערליכע שמחה, וואס מען באקומט נאר פון לערנען מיט געשמאק, און דינען דעם אייבערשטן מיט א חיות, ווי דער פסוק זאגט "פקודי ה' ישרים משמחי לב".

נאכן בענטשן האט זיך אנגעהויבן די פרייליכע ריקודים, ווי מען האט משמח געווען דעם חתן, וואס האבן זיך געצויגן ביז די שפעטע נאכט שעה'ן.

שמח תשמח רעים האהובים!

***

יארצייט פון רבי נתן זצוק"ל אפגעהאלטן ביי מוהרא"ש שליט"א

מיטוואך נאכט איז מען זיך צאמגעקומען ביי מוהרא"ש שליט"א צו די יארצייט פון רבי נתן זצוק"ל.

עס זענען געהערט געווארן דברות קודש פון מוהרא"ש שליט"א איבער די גרויסקייט פון רבי נתן וואס נאר דורך אים איז געבליבן דעם הייליגן רבי'נס דיבורים, ווי דער רבי האט זיך אויסגעדריקט: "ווען נישט נתן, וואלט נישט געבליבן פון מיר א בלעטל שמות".

כאטש רבי נתן איז אריבער אין זיין לעבן אסאך צרות און יסורים, האט ער זיך דערהאלטן, און ער האט נאך מחוק געווען אנדערע אויך, און ער האט איבערגעלאזט אזעלכע ספרים וואס זענען מחי' און מחוק יעדן, נאך ביזן היינטיגן טאג.

מוהרא"ש זאגט אז מען האט געזעהן אין אלע דורות, אז די וואס האבן געלערנט אסאך די ספרים פון רבי נתן, האבן זיך ספעציעל שוין דערהאלטן, ווייל רבי נתן האט אזעלכע דיבורים וואס לאזן נישט פאלן.

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו!

***

גרויס פרייד ביי אנשי שלומינו, צו די חתונה פון אן אייניקל ביי מוהרא"ש שליט"א קומענדיגע וואך אי"ה

אנשי שלומינו בכל אתר ואתר גרייטן זיך מיט פרייד, צו די חתונה פון אן אייניקל ביי מוהרא"ש שליט"א, הכלה תחי' בת מו"ה משה אסטרייכער שליט"א חדב"ן, וועלכע וועט פארקומען אי"ה דעם קומענדיגן דאנערשטאג אין זאל פון אור החיים ווישניץ אין בארא פארק.

אנשי שלומינו וועלן זיך אי"ה משתתף זיין מיט בגדי שבת, זיך מיטפרייען מיט די שמחה ביי מוהרא"ש שליט"א.

לכבוד די שמחה וועט די וועכנטליכע שיעור פארקומען מיטוואך נאכט, ביי מוהרא"ש אין בית המדרש.

כטוב צדיקים תעלוץ קריה!

***

ספר "אוצר השובבי"ם" פריש איבערגעדריקט.

צו די בעפארשטייענדע שובבי"ם טעג, האט מען יעצט פריש איבערגעדריקט דעם ספר "אוצר השובבי"ם" א זאמלונג פון עצות והדרכות, צו די שובבי"ם טעג, געבויעט אויפן הייליגן רבי'נס דיבורים.

ווי באקאנט פון צדיקים, זענען די טעג פון שובבי"ם, ספעציעל מסוגל, צו תשובה און צו פארעכטן וואס מען דארף.

דערפאר איז יעצט די פאסיגסטע צייט, צו לערנען דעם ספר, ווי מען קען זעהן די ריכטיגע וועג, ווי אזוי צוריק צו קומען צום אייבערשטן אין יעדן מצב.

לכו ונשובה אל ה'!

Sponsored by:
BIG APPEL
WOODWORKING

Moulding & Door Instalation - Custom Closet Shelving & Paneling

Isaac Appel
718.636.9667
646.302.8957

סימן טוב ומזל טוב!

אן הערליכן מול טוב פאר הב' החתן

יואל מענדלאוויטש נ"י

מתלמידי ישיבתנו הק'

צו זיין שמחת תנאים

דבר נאה ומתקבל!

ברכת מזל טוב!

א הארציגן ברכת מול טוב פאר מו"ה **בנציון יאקאבאוויטש נ"י**

מלמד מומחה במוסדותינו הק'

צו די געבורט פון זיין מיידעלע

למול טוב

שמחות ונחת לרוב!

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון פארבינט אייך צו: breslevcenter@gmail.com